

แนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
Guidelines for Strategic Management of Local Development under Thailand 4.0 Policy of Phanthainorasing Subdistrict Administrative Organization
Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon Province

जनानुया मीनुच*
(Jananya Meenuch)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา (1) ระดับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร (2) การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร (3) แนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 395 คน กลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) คือ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ ปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ รองปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ และ หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผน รักษาการแทน หัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวม มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการบริหารจัดการที่ดี ด้านบริการสาธารณะ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว ด้านที่มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

*วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์และสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด 76120. ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บำเพ็ญ ไมตรีโสภณ
Thesis Master of Public Administration Program Thesis Faculty of Public Administration and Social Studies
Stamford International University 76120

Corresponding author: Jananyame@gmail.com

2. การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการสนับสนุนของภาครัฐ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 สมการมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 75.40 สมการการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ คือ $\hat{Y} = 0.102 (x_1) + 0.337 (x_2) + 0.292 (x_3) + 0.252 (x_4)$

3. แนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า อบต. ได้ดำเนินการพัฒนาการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นให้พร้อมใช้งาน มีการส่งเสริมระบบการศึกษา มีการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการดูแลสุขภาพการธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น มีการส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขป้องกันและต่อต้านยาเสพติด มีการสนับสนุนงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ มีการปรับปรุงและพัฒนาขีดสมรรถนะและวัฒนธรรมการปฏิบัติงานของบุคลากร

คำสำคัญ: การบริหาร ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0

ABSTRACT

This research aimed to study: (1) Study of the level of local administrative development strategy of Phanthai Norasing Subdistrict Administration Organization Mueang Samut Sakhon District (2) Studying the application of Thailand 4.0 policy to affect the local development strategy management of Phanthai Norasing Subdistrict Administration Organization Mueang Samut Sakhon District (3) Study the guidelines for local development strategy administration under the Thailand 4.0 policy of Phanthainorasing Subdistrict Administrative Organization. Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon Province The sample group used in the research was the people living in the Phanthai Norasing Subdistrict Administrative Organization Mueang Samut Sakhon District Samutsakhon Province, 395 people. Key informants in the in-depth interview (the president of the Subdistrict Administrative Organization Sub-district Vice President of Phanthai Norasing Subdistrict Administrative Organization, Deputy Chief of Phantainorasing Subdistrict Administrative Organization, Deputy Chief of Phantainorasing Subdistrict Administrative Organization Director of Social Welfare Division Phanthai Norasing Subdistrict Administrative Organization and Head of Policy and Planning Division, Acting Chief of Office of the Permanent Secretary Phanthai Norasing Subdistrict Administrative Organization. Data were treated and analyzed by using descriptive and Inferential Statistics methods, which were percentage, mean, standard deviation and Multiple Regression Analysis.

Findings:

1. Administration level of local development strategy of Phanthai Norasing Subdistrict Administration Organization Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon province as a whole, has a high level of strategic management. When considering each aspect, it is found that the aspect that has strategic management at a high level in the following order Good management Public service, social, environmental and tourism the aspects that had strategic management at a medium level were education, religion and culture.

2. There were causal relationships between the application of Thailand 4.0 policy in terms of Innovation, Technology, Creativity, and Collaboration and the local administrative development strategies at the statistic significant level of 0.001

3. Local Development Strategy Management Guidelines under the Policy of Thailand 4.0 of Phantainorasing Subdistrict Administrative Organization Mueang Samut Sakhon District Samut Sakhon Province found that the SAO has developed public services to local people to be ready for use. The education system is promoted There is a development, promotion and support for the care of local natural resources. There is promotion, correction, prevention and resistance to drugs. There is support for social welfare and social work. There is an improvement and development of competencies and working culture of personnel.

Keywords: Administration, Local Development Strategy, Thailand 4.0 Application Policy

Article history:

Received 5 August 2020

Revised 4 November 2020

Accepted 6 November 2020

SIMILARITY INDEX = 6.95 %

1. บทนำ

รัฐบาลได้กำหนดทิศทางการพัฒนาโมเดล “Thailand 4.0” ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 โดยนโยบาย Thailand 4.0 เป็นโมเดลเศรษฐกิจที่จะนำพาประเทศให้หลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง กับดักความเหลื่อมล้ำ และกับดักความมีสมดุลงบวม ๆ กับเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ ประเทศในโลกที่หนึ่ง ที่มีความมั่งคั่ง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในบริบทของโลกยุค The Fourth Industrial Revolution อย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมตามแนวทางที่แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีได้วางไว้ ด้วยการสร้างความเข้มแข็งจากภายในควบคู่ไปกับการเชื่อมโยงกับประชาคมโลก ตามแนวคิด “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” โดยขับเคลื่อนผ่านกลไก “ประชารัฐ” :ซึ่ง “ประเทศไทย 4.0” เป็นความมุ่งมั่นของนายกรัฐมนตรี ที่ต้องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ “Value-Based Economy” หรือ “เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม” โดยมีฐานคิดหลัก คือ เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น (กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา, 2559: 8–25)

กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์การประสานแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัดมีหน้าที่จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ซึ่งถือเป็นแผนแม่บทที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องยึดถือใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประสานความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน (คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสาคร, 2560: คำนำ)

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสาคร จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. 2559-พ.ศ. 2561) โดยนำข้อมูลจากการจัดทำโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 มากำหนดทิศทางการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในด้านประเด็นยุทธศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร (คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสาคร, 2560: 1-2)

การดำเนินงานที่ผ่านมาสามารถสรุปปัญหาและอุปสรรค ได้ดังนี้คือ (1) โครงการหรือกิจกรรมที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนมากไม่สอดคล้องกับสถานการณ์คลัง (2) การประสานความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเองยังมีน้อย เนื่องจากศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งไม่เท่ากัน ส่วนใหญ่จะเป็นไปในลักษณะขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่น (คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสาคร, 2560: 4)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ให้ดำเนินไปได้อย่างประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนได้รับผลประโยชน์จากการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร รวมถึงสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อศึกษาการประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
3. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้การศึกษามรรควัตถุประสงค์ของการวิจัย และเป็นการสร้างความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ของการศึกษา ผู้วิจัยจึงได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยประกอบด้วย รายละเอียดดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ (2559: 1-3) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2559-2563) ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ โดยกล่าวถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ ประกอบด้วย

- 1) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านบริการสาธารณะ
- 2) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
- 3) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว
- 4) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- 5) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านสังคม
- 6) ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากนักวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงของเนื้อหาสาระเกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนา ผู้วิจัยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ตามแนวคิดของ องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ (2559: 1-3) ในการวิจัยแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วย (1) ด้านบริการสาธารณะ (2) ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (3) ด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว (4) ด้านเศรษฐกิจ (5) ด้านสังคม และ (6) ด้านการบริหารจัดการที่ดี

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนวัตกรรม

Rogers (1971: 100 อ้างถึงใน ศราวุธ พจนศิลป์, 2560: 68) ได้ให้ความหมายของนวัตกรรม หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางสังคมส่วนใหญ่เกิดจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมจากภายนอกเข้ามามากกว่าเกิดจากการประดิษฐ์คิดค้นภายในสังคมและนวัตกรรมที่ถ่ายทอดกันนั้นอาจเป็นความคิด (Idea) ซึ่งรับมาในรูปของสัญลักษณ์ (Symbolic Adoption) ถ่ายทอดได้ยาก หรืออาจเป็นวัตถุ (Object) ที่รับมาในรูปการกระทำ (Action Adoption) ซึ่งจะเห็นได้ง่ายกว่า โดยนวัตกรรมที่จะยอมรับกันได้ง่ายต้องมีลักษณะ 5 ประการ ได้แก่ 1) มีประโยชน์มากกว่าของเดิม (Relative Advantage) 2) สอดคล้องกับวัฒนธรรมของสังคมที่รับ (Compatibility) 3) ไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อนมาก (Less Complexity) 4) สามารถแบ่งทดลองรับมาปฏิบัติเป็นครั้งคราวได้ (Divisibility) และ 5) สามารถมองเห็นเข้าใจง่าย (Visibility)

2.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับเทคโนโลยี

Heinich, Molenda & Russell (1993: 449) ได้กล่าวว่า ลักษณะของเทคโนโลยีสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ 1) เทคโนโลยีในลักษณะของกระบวนการ (Process) เป็นการใช้อย่างเป็นระบบของวิธีการทางวิทยาศาสตร์หรือความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมไว้ เพื่อนำไปสู่ผลในทางปฏิบัติ โดยเชื่อว่าเป็นกระบวนการที่เชื่อถือได้และนำไปสู่การแก้ปัญหาต่าง ๆ 2) เทคโนโลยีในลักษณะของผลผลิต (Product) หมายถึง วัสดุและอุปกรณ์ที่เป็นผลมาจากการใช้กระบวนการทางเทคโนโลยี และ 3) เทคโนโลยีในลักษณะผสมของกระบวนการและ

ผลผลิต (Process and Product) เช่น ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งมีการทำงานเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวเครื่องกับโปรแกรม

2.4 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์

Davis (1973 อ้างถึงใน ญัฐกรณ์ ฉิมพาลี, 2561: 70) ได้กล่าวว่า กระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์เป็นกระบวนการที่เริ่มต้นด้วยการมีปัญหา กระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์แบ่งออกเป็นขั้น ดังนี้ ขั้นที่ 1 การค้นหาความจริง (Fact Finding) ในขั้นนี้เมื่อเกิดปัญหาความวิตกกังวลก็ต้องพยายามหาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ทราบว่าเป็นปัญหานั้นคืออะไร ขั้นที่ 2 การค้นหาปัญหา (Problem Finding) ในขั้นนี้เมื่อเกิดปัญหาแล้ว ในขั้นนี้จะพิจารณาถึงต้นเหตุและแนวทางที่เป็นไปได้โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้หลายๆ แนวทาง แล้วตั้งเป็นประเด็นปัญหาเพื่อค้นหาวิธีการแก้ปัญหาต่อไป ขั้นที่ 3 การค้นหาความคิด (Idea Finding) เมื่อได้ประเด็นปัญหาแล้ว ในขั้นนี้จะเป็นการระดมความคิดเพื่อหาวิธีการที่จะแก้ปัญหาตามประเด็นที่ตั้งไว้ออกมาให้ได้มากที่สุด อย่างอิสระโดยยังไม่มีการประเมินความเหมาะสมในขั้นนี้ ขั้นที่ 4 การค้นหาคำตอบ (Solution Finding) ในขั้นนี้เป็นขั้นตอนของการพิจารณาคัดเลือกวิธีการที่เหมาะสมที่สุดโดยการเริ่มจากการหาหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม แล้วนำหลักเกณฑ์นั้นไปพิจารณาคัดเลือกวิธีการที่เหมาะสม และขั้นที่ 5 การค้นหาคำตอบที่เป็นที่ยอมรับ (Acceptance Finding) ขั้นตอนนี้จะเป็นการนำเอาวิธีการที่เหมาะสมมาพิจารณาให้เห็นว่าสามารถนำไปใช้ได้จริง รวมทั้งเป็นการเผยแพร่ความคิดนั้นให้ผู้อื่นลองปฏิบัติ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับ กล่าวได้ว่า กระบวนการของความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์โดยเริ่มจากการรับรู้ถึงปัญหา มองเห็น และเข้าใจปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วใช้ความคิดในการแก้ปัญหาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่าในการทดสอบสมมติฐาน จนสามารถค้นพบคำตอบอันเป็นที่ยอมรับและสามารถแก้ปัญหาได้อย่างแท้จริง

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนของภาครัฐ

สำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2552: 15) กล่าวว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เป็นการมุ่งเน้นให้หน่วยงานภาครัฐปรับปรุงองค์การโดยวัดความสำเร็จของการดำเนินการ เพื่อผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐานเป็นสำคัญโดยได้ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมและการติดตามประเมินผลส่วนราชการทั้งในระดับกรม จังหวัดและสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สามารถพัฒนายกระดับคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐดังนี้ 1) การส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการพัฒนายกระดับคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ได้แก่ จัดประชุมชี้แจงตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ 2) จัดทำคู่มือและพัฒนาเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับก้าวหน้าเพื่อให้ส่วนราชการปรับปรุงระบบบริหารจัดการและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นกรอบการประเมินที่สามารถบ่งชี้ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและสะท้อนให้เห็นถึงระดับการพัฒนาของส่วนราชการรวมทั้งการพัฒนาโปรแกรมการตรวจรับรองการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน เป็นโปรแกรมที่สามารถใช้ในการสอบทานเพื่อให้มั่นใจว่าส่วนราชการ มีความพร้อมในการบริหารจัดการ ระดับพื้นฐาน ก่อนที่จะก้าวไปสู่ระดับการบริหารจัดการองค์การตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับก้าวหน้าต่อไป และ 3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐรูปแบบสถาบัน โดยการจัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระหว่างสมาชิกเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐจำนวน 2 สถาบัน (มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีจากนักวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงของเนื้อหาสาระเกี่ยวกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกันนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ได้แก่ (1) นวัตกรรม มาจากทฤษฎีของ Rogers (1971: 100 อ้างถึงใน ศราวุธ พจนศิลป์, 2560: 68) (2) เทคโนโลยี มาจากทฤษฎีของ Heinich, Molenda & Russell (1993: 449) (3) ความคิดสร้างสรรค์ มาจากทฤษฎีของ Davis (1973 อ้างถึงใน ฐกรณ ฉิมพาลี, 2561: 70) (4) การสนับสนุนของภาครัฐ มาจากแนวคิดของ สำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2552: 15) ซึ่งเป็นแนวคิดทฤษฎีที่มีความสอดคล้อง และมีบริบทใกล้เคียง ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการวิจัยแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาครได้

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ฐกรณ ฉิมพาลี (2561: 258-263) วิจัยเรื่องบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ – ผลกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่น ภาวะผู้นำ การสื่อสาร ความคิดสร้างสรรค์ การจัดการข้อมูล และ ความฉลาดทางอารมณ์ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ – ผลกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ประทีป มากมิตร และอารีย์ สุขสวัสดิ์ (2560: 101-102) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนพูนบำเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า (1) ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนพูนบำเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนพูนบำเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความสำเร็จต่อการพัฒนาฯ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านสังคม และด้านจิตใจตามลำดับ ส่วนด้านที่มีระดับความสำเร็จต่อการพัฒนาฯ อยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านเศรษฐกิจ รองลงมา คือ ด้านเทคโนโลยี และด้านทรัพยากรธรรมชาติ ตามลำดับ (2) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนพูนบำเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนพูนบำเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระทั้ง 3 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เรียงตามลำดับที่ส่งผลกระทบที่สุดไปยังปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ การมีส่วนร่วมของชุมชน การรับใช้สังคมของผู้นำชุมชน และการสนับสนุน ซึ่งปัจจัยทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนพูนบำเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 49.10

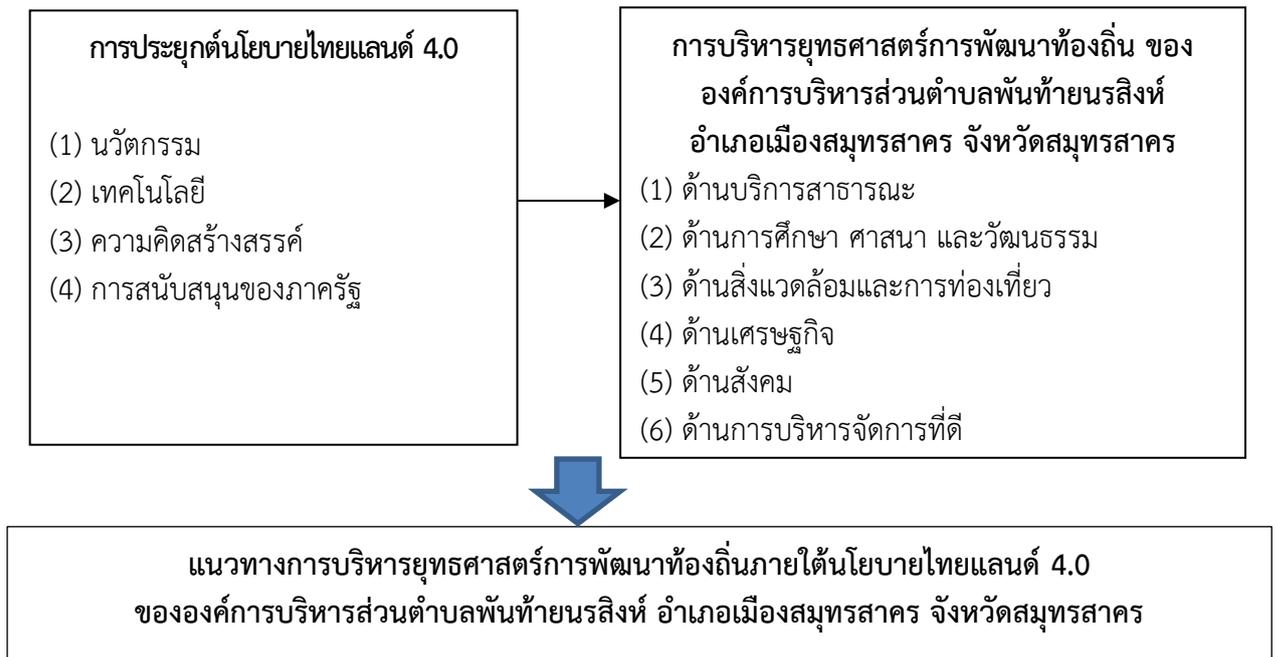
อัจฉิมา สวัสดิ์ (2560: 58-61) วิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประจำปี พ.ศ. 2557-2561 (ฉบับทบทวน) ของเทศบาลตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการรองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมและด้านโครงสร้างพื้นฐานตามลำดับ

อุมาพร กาญจนคลอด (2559: 2162-2165) วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมของเทศบาลในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมของเทศบาลในประเทศไทยเป็นรูปแบบวิธีในการจัดการองค์กร การดำเนินงานและการให้บริการที่มาจากการพัฒนาการริเริ่มสร้างสรรค์ การประยุกต์องค์ความรู้ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (2) การจัดการนวัตกรรมส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรซึ่งจะนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามตัวชี้วัดและมาตรฐานที่กำหนดไว้ (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรม พบว่าปัจจัยด้านการจัดสรรทรัพยากร เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานที่มีประสิทธิภาพการทำงานที่มีระบบและการพัฒนาการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน และปัจจัยด้านการจัดการความรู้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการนวัตกรรมพบว่าองค์กร มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการความรู้ที่เป็นระบบและมีการใช้ช่องทางสารสนเทศในการเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็วเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และ (4) ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐสามารถนำแนวคิด ประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมไปใช้ในองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานและนำไปสู่ความสำเร็จขององค์กร

บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ (2558: 120-125) วิจัยเรื่อง ศักยภาพการบริหารการพัฒนาของเทศบาล: กรณีศึกษาเทศบาลนครขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า คณะผู้บริหารเทศบาลได้จัดตั้งฝ่ายส่งเสริมการมีส่วนร่วมและกระจายอำนาจ เพื่อใช้เป็นฝ่ายขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ และมีการใช้นวัตกรรมทางการบริหารที่ประสบความสำเร็จ เป็นที่ยอมรับของประชาชน พร้อมทั้งมีการขับเคลื่อนนโยบายที่มีสัมฤทธิ์ผลเชิงประจักษ์ และการพัฒนาทรัพยากรเพื่อการบริหารจัดการเทศบาลได้ดำเนินการพัฒนาองค์กร รวมถึงการพัฒนาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพรวมถึงการปฏิบัติงานอันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน จากผลการศึกษา พบว่า ศักยภาพการบริหารการพัฒนาของเทศบาลนครขอนแก่น โดยการนำไปสู่การปฏิบัติในชุมชนสามารถปฏิบัติได้ในระดับมากที่สุด และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดในเชิงบวก

จากกการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเชิงของเนื้อหาสาระเกี่ยวกับทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ผู้วิจัยได้ประยุกต์งานวิจัยต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาและบริบทที่ใกล้เคียงกับงานวิจัยเกี่ยวกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งสามารถสรุปงานวิจัยต่าง ๆ ได้ครบทุกประเด็นตามตัวแปรดังต่อไปนี้ การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ได้แก่ (1) นวัตกรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิศิษฐ์ (2558: 120-125) (2) เทคโนโลยี สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมาพร กาญจนคลอด (2559: 2162-2165) (3) ความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกรณ นิมพาลี (2561: 258-263) และ (4) การสนับสนุนของภาครัฐ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทีป มากมิตร และอารีย์ สุขสวัสดิ์ (2560: 101-102) และการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ได้แก่ (1) ด้านบริการสาธารณะ (2) ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (3) ด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว (4) ด้านเศรษฐกิจ (5) ด้านสังคม และ (6) ด้านการบริหารจัดการที่ดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจจิมา สวัสดิ์ (2560: 58-61)

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mix Method Research) โดยใช้วิธีการสำรวจ (Survey Research) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 395 คน และผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ นายกอง้องการบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ รองนายกอง้องการบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ ปลัดกอง้องการบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ รองปลัดกอง้องการบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ และ หัวหน้าฝ่ายนโยบายและแผนรักษาการแทน หัวหน้าสำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน

กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ Yamane, (1973: 725) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 395 คน โดยใช้หลักความไม่น่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota Random Sampling) โดยให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแยกตามหมู่บ้าน

ลำดับ	หมู่บ้าน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1.	หมู่ที่ 1 บ้านโคกขาม	217	3
2.	หมู่ที่ 2 บ้านโคก	1,432	17
3.	หมู่ที่ 3 บ้านสันดาป	1,381	16
4.	หมู่ที่ 4 บ้านสหกรณ์	2,107	24
5.	หมู่ที่ 5 บ้านไร่	11,527	134
6.	หมู่ที่ 6 บ้านแสมดำ	15,553	180
7.	หมู่ที่ 7 พันท้ายนรสิงห์	517	6
8.	หมู่ที่ 8 ชายทะเล	1,293	15
รวม 8 หมู่บ้าน		34,027	395

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อ (Index of Item Objective Congruence : IOC) จากการคำนวณหาค่า IOC ครั้งนี้ ได้เท่ากับ 1.00

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) การแจกแจงความถี่ (Frequency) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 และการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multi Linear Regression Analysis) และทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน คือ Durbin-Watson ซึ่งมีค่าเท่ากับ $1.5 \leq \text{Durbin-Watson} \leq 2.5$

4. ผลการวิจัย

1. ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 31-40 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา/ปวช. มีสถานภาพสมรส มีรายได้ต่อเดือน มากกว่า 30,001 บาทขึ้นไป

2. การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวม มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการบริหารจัดการที่ดี ด้านบริการสาธารณะ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว ด้านที่มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3. การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ในภาพรวม มีการประยุกต์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการประยุกต์อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านนวัตกรรม และด้านที่มีการประยุกต์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการสนับสนุนของภาครัฐ

4. การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการสนับสนุนของภาครัฐ มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

5. แนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ต้นนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า อบต. ได้ดำเนินการพัฒนาการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นให้พร้อมใช้งาน มีการส่งเสริมระบบการศึกษา มีการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการดูแลทรัพยากรธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น มีการส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขป้องกันและต่อต้านยาเสพติด มีการสนับสนุนงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ มีการปรับปรุงและพัฒนาขีดสมรรถนะและวัฒนธรรมการปฏิบัติงานของบุคลากร

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 : การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของการประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 กับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

	B	S.E.	สปส. Beta	t	Sig.
(ค่าคงที่)	0.056	0.107		0.522	0.602
1. นวัตกรรม	0.102	0.026	0.126	3.997***	0.000
2. เทคโนโลยี	0.337	0.025	0.443	13.686***	0.000
3. ความคิดสร้างสรรค์	0.292	0.032	0.281	9.039***	0.000
4. การสนับสนุนของภาครัฐ	0.252	0.030	0.250	8.511***	0.000
หมายเหตุ	* $P \leq 0.05$	R = 0.868			
	** $P \leq 0.01$	R ² = 0.754			
	*** $P \leq 0.001$	R ² ปรับ = 0.751			
		F = 298.133			
		ระดับนัยสำคัญ = 0.000			
		Durbin-Watson = 1.560			

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผล กับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จากการทดสอบความเป็นอิสระกันของความคลาดเคลื่อน (Durbin-Watson) ในครั้งนี้มีค่าเท่ากับ 1.560 คือ ตัวแปรอิสระประกอบด้วย (1) นวัตกรรม (2) เทคโนโลยี (3) ความคิดสร้างสรรค์ (4) การสนับสนุนของภาครัฐ มีความสัมพันธ์เชิงอิสระในตัวเอง โดยมีค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (R) อยู่ในระดับสูง 0.868 และพิจารณาจากการปรับมาตรฐานของตัวแปร (Standardized Variables) ร้อยละ 75.10-75.40 ในการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ และค่า สปส. Beta เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านเทคโนโลยี ($\beta_{\text{เทคโนโลยี}} = 0.443$, Sig. = 0.000) ด้านความคิดสร้างสรรค์ ($\beta_{\text{ความคิดสร้างสรรค์}} = 0.281$, Sig. = 0.000) ด้านการสนับสนุนของภาครัฐ ($\beta_{\text{สนับสนุน}} = 0.250$, Sig. = 0.000) และด้านนวัตกรรม ($\beta_{\text{นวัตกรรม}} = 0.126$, Sig. = 0.000)

กล่าวคือ การบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านการสนับสนุนของภาครัฐ และด้านนวัตกรรม

จากตารางที่ 2 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned}\hat{Y} &= b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 \\ &= 0.102 \text{ (นวัตกรรม)} + 0.337 \text{ (เทคโนโลยี)} + 0.292 \text{ (ความคิดสร้างสรรค์)} \\ &\quad + 0.252 \text{ (การสนับสนุนของภาครัฐ)}\end{aligned}$$

5. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป และอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านนวัตกรรม ด้านเทคโนโลยี ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการสนับสนุนของภาครัฐ มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 สามารถอภิปรายเป็นรายด้าน ดังนี้

1. นวัตกรรม พบว่า การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านนวัตกรรม มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 แสดงให้เห็นว่า นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านนวัตกรรม เป็นปัจจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ในการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิเศษ (2558: 120-125) วิจัยเรื่องศักยภาพการบริหารการพัฒนาของเทศบาล: กรณีศึกษาเทศบาลนครขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า คณะผู้บริหารเทศบาลมีการใช้นวัตกรรมทางการบริหารที่ประสบความสำเร็จ นำไปสู่การปฏิบัติในชุมชนสามารถปฏิบัติได้ในระดับมากที่สุด และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมากที่สุดในเชิงบวก

2. เทคโนโลยี พบว่า การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านเทคโนโลยี มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 แสดงให้เห็นว่า นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านเทคโนโลยี เป็นปัจจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ในการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุมาพร กาญจนคลอด (2559: 2162-2165) วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการจัดการนวัตกรรมของเทศบาลในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการจัดการความรู้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการนวัตกรรมพบว่าองค์กร มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการความรู้ที่เป็นระบบและมีการใช้ช่องทางสารสนเทศในการเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็วเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

3. ความคิดสร้างสรรค์ พบว่า การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงให้เห็นว่า นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านความคิดสร้างสรรค์ เป็นปัจจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ในการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐกรณ์ ฉิมพาลี (2561: 258-263) วิจัยเรื่องบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของ

ประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์เชิงเหตุ-ผลกับบทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

4. การสนับสนุนของภาครัฐ พบว่า การประยุกต์นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านการสนับสนุนของภาครัฐ มีอิทธิพลกับการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 แสดงให้เห็นว่า นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ด้านการสนับสนุนของภาครัฐ เป็นปัจจัยที่สามารถนำมาประยุกต์ในการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประทีป มากมิตร และอารีย์ สุขสวัสดิ์ (2560: 101-102) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนชนบทบ่าเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนชนบทบ่าเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนชนบทบ่าเพ็ญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยมีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับตัวแปรอิสระทั้ง 3 ปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ การสนับสนุน

จากกรณีวิจัยเรื่องแนวทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ต้นนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า อบต. ได้ดำเนินการพัฒนาการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่นให้พร้อมใช้งาน มีการส่งเสริมระบบการศึกษา มีการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชนในท้องถิ่น มีการส่งเสริมสนับสนุนการแก้ไขป้องกันและต่อต้านยาเสพติด มีการสนับสนุนงานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ มีการปรับปรุงและพัฒนาขีดสมรรถนะและวัฒนธรรมการปฏิบัติงานของบุคลากร ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมมีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการบริหารจัดการที่ดี ด้านบริการสาธารณะ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม และการท่องเที่ยว ด้านที่มีการบริหารยุทธศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จึงสามารถทำให้ผู้วิจัยนำผลการวิจัยที่ได้ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพไปประยุกต์ใช้ในการทางการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้ต้นนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

1. ควรมีการส่งเสริมบูรณาการความร่วมมือในการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการประชาสัมพันธ์หลักการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ให้ภาคเอกชน และประชาชนทราบถึงรายละเอียด เพื่อให้ทุกฝ่ายร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาท้องถิ่นให้ดียิ่งขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่คาดว่าจะส่งผลถึงการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ จังหวัดสมุทรสาคร เช่น หลักธรรมาภิบาล เป็นต้น

2. การศึกษาการบริหารยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่อื่น ๆ ในอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบและประยุกต์ใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

เอกสารอ้างอิง

กองบริหารงานวิจัยและประกันคุณภาพการศึกษา. (2559). **พิมพ์เขียว Thailand 4.0 โมเดลขับเคลื่อนประเทศไทยสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2563.

จาก <http://www.libarts.up.ac.th/v2/img/Thailand-4.0.pdf>.

คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสาคร. (2560). **ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสมุทรสาคร (พ.ศ. 2561-พ.ศ. 2564)**. คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสาคร.

ณัฐกรณ์ ฉิมพาลี. (2561). **บทบาทของผู้บริหารท้องถิ่นตามทัศนะของประชาชนในการพัฒนาพื้นที่ท้องถิ่นในเขตอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บุญฤทธิ์ เพ็ชรวิเศษ. (2558). **ศักยภาพการบริหารการพัฒนาของเทศบาล: กรณีศึกษาเทศบาลนครขอนแก่น**. วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย, 7(2), 109-131.

ประทีป มากมิตร และอารีย์ สุขสวัสดิ์. (2560). **ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จต่อการพัฒนาชุมชนพูนบำเพ็ญเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร**. วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์, 19 (2), 95-105.

ศราวุธ พจนศิลป์. (2560). **การพัฒนาผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ภายใต้นโยบายประเทศไทย 4.0 ของจังหวัดเพชรบุรี**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สำนักคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). **PMQA การพัฒนาองค์การสู่ความเป็นเลิศ**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท วิชั่น พรินท์ แอนด์ มีเดีย จำกัด.

องค์การบริหารส่วนตำบลพันท้ายนรสิงห์. (2559). **แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2559-2563)**. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2563 จาก <http://pantainorasingh.go.th>.

อัจฉิมา สวัสดิ์. (2560: 58-61). **การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประจำปี พ.ศ. 2557-2561 (ฉบับทบทวน) ของเทศบาลตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี**. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุมาพร กาญจนตลอด. (2559). **ประสิทธิผลในการจัดการนวัตกรรมของเทศบาลในประเทศไทย**. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร (สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ), 9 (2), 2158-2171.

Heinich R., Molenda M. and Russell, James D. (1993). **Instructional Media and the New Technologies of Instruction**. (4th ed.). New York: Macmillan Publishing Company.

Yamane, T. (1973). **Statistics: An introductory analysis**. (3rd ed.). New York: Harper and Row.